

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 737/2025
19.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, Дијане Јанковић, Гордане Којић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ у вези члана 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Симића, поднетом против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду К 1775/23 од 12.06.2024. године и Вишег суда у Београду Кж1 932/24 од 27.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 19.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА адвоката Ненада Симића, поднет против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду К 1775/23 од 12.06.2024. године и Вишег суда у Београду Кж1 932/24 од 27.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду К 1775/23 од 12.06.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због продуженог кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ у вези члана 61. КЗ и изречена му је условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити ако окривљени у року проверавања од три године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом, на основу члана 89а КЗ окривљеном је изречена мера безбедности забрана приближавања и комуникације са оштећеним у трајању од три године којом је окривљеном забрањено приближавање месту становања оштећене ББ на удаљености од 100 метара уз забрану даљег узнемиравања, комуникације и приближавања оштећеној на удаљености од 100 метара. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка ближе одређене у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 932/24 од 27.02.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Симића, а пресуда Трећег основног суда у Београду К 1775/23 од 12.06.2024. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Ненад Симић, „због повреде члана 32. и

36. Устава РС, битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439. ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 440. ЗКП и неправилне одлуке о кривичној санкцији и другим одлукама из члана 441. ЗКП“, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни суд је на седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Симића, па је нашао:

Према одредби члана 484. ЗКП, која прописује садржај захтева за заштиту законитости, у захтеву се мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) овог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. истог члана, прописани су услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то таксативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим односно другостепеним судом.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Ненад Симић, захтев за заштиту законитости подноси „због повреде члана 32. и 36. Устава РС, битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439. ЗКП и неправилне одлуке о кривичној санкцији и другим одлукама из члана 441. ЗКП“ при чему у захтеву не означава ни о којим повредама закона је конкретно реч и у чему се оне састоје, нити доставља одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, па захтев у овом делу нема прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

Осим тога, бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси и због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, односно повреде закона из члана 440. ЗКП, која у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог због ког је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца, па је захтев у овом делу од стране Врховног суда оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Симића, одбацио и на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, члана 485. став 4. ЗКП и члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Бојана Пауновић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић